

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 47.

z KRAKOWA DNIA 11 CZERWCA 1828 ROKU WRE SRODE.

Z Warszawy d. 3 Czerwca.

Rocznica Imienia Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Cesarzewicza, Naczelnego Wodza Wojsk Polskich, również Jej Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiej Księżny Heleny, obchodzoną były dnia wczorajszego w stolicy Królestwa Polskiego z jak największą uroczystością. Wszyscy Władze Rządowe zebrały się w godzinach rannych w Kościele Metropolitany Sgo Jan, gdzie w obliczu licznie zebranego ludu, JW. Wernicz, Arcybiskup Prymas i Senator Królestwa Polskiego, odprawił solenne nabożeństwo, wnosząc do Prædwiecznego najgorętsze modły o jak najdłuższe i najszczęśliwsze panowanie całej Najjaśniejszej Familii. Z powodu uroczystości dnia tego, JW. Hrabia Sobolewski, Minister Stanu, Prezydujący w Radzie Administracyjnej Królestwa, dał świetny obiad w pałacu Namiestników Królewskich, a gdy się zmierzgåło całe miasto oświecone zortala.

**R A D C A S T A N U,
PRZES BANKU POLSKIEGO.**

Odeby ma-gce chęć zamieszczczenia się w Urzędach Agentów zmiany, lub Mekslerów

towarnych, techog się podać na piśmie do Prezesa Banku przed dniem 3cim Czerwca, w którym włożoną będzie lista kandydatów, Rządowi do nominacyi przedstawioną być mająca.

Przepisane postanowieniem s. p. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 12go Kwietnia 1817 roku kwalifikacyie na Agentów zmiany i Mekslerów są następujące:

Meksler powinien mieć lat najmniej 24, umieć czytać i pisać po Polsku; jeśli jest Szarozakonnym, winien dopełnić przepisu Dekretu z dnia 16go Marca 1809 roku, względem osób tegoż wyznania.

Podający się na Mekslera winien udowodnić, iż był Mekslerem, Bankierem lub Kupcem, albo że przy Bankierze lub którym domu handlowym lat 4 pracował.

Nie może być Mekslerem Kupiec upadły, który nie otrzymał rehabilitacyi.

Agent zmiany winien mieć dokładną znalomość wszelkich w handlu używanych monet, ich stosunku, przyczyn upadającego lub wznoszącego się kursu, i prawdę względę.

Meksler towarny znać się powinien dokładnie na wszelkiego rodzaju towarach.

ich oznakach i własnościach, przepisanej miarze, dobroci, wadach, i fałszowaniu o-nychże."

Winien nakoniec złożyć kaucyi złotych 1800. Kaucyia ta w sześciu równych ratach w ciągu półroku wniesioną być może.

Chcący więc podać się na te urzęda, winni są przy podaniu udowodnić powyższe kwalifikacye.

W Warszawie dnia 31 Maja 1828 r.

(podpisano) Ludwik Hr. *Jalski*.

Sekretarz Jeneralny:

(podpisano) *Hassmann*.

Nadchodzący iarmark wełniany w Warszawie, który się z dniem 24 Czerwca r. b. rozpoczyna, zdaje się, tak dla właścicieli wełny, jak i dla fabrykantów sukna naysięknieysze czynić nadzieie; słyhać albowiem, iż Bank Polski zaliczać zamierza połowę wartości na wełnę, która w składach jego będzie składaną, również i połowę szacunku sukna tamże złożyć nego. — Rząd podobnież z swęj strony przez znakomite pożyczki, przytyć ma w poinoc tym sukiennikom, którzy na iarmarku wełnianym w Warszawię w wełnę zaopatrywać się będą.

Wyiątek z listu Polaka, pisanego z Pragi, stolicy Czech: — „Miałem tu przyjemność zabrać wielce dla mnie interesującą znajomość z sławnym mechanikiem i Profesorem przy Instytucie technicznym, P. Bożkiem, artystą równie w dziełach swoich jak osobistością oryginalnym. Jest to jeden z tych mężów, którzy popędem własnego jeniusza wznoszą się nad sferę zwyczajną, łamią silnie przeszkody zewnętrznych nieprzyjaznych im okoliczności, i w tem znajdują nagrodę swoich usiłowań, iż w skromnym sztuki swojej zakresie stali się użytecznemi ludzkości

i umiejętnościom. Mając sposobność poznania go bliżej, starałem się zabrać o nim wiadomości dotyczące iuż ukształcenia pod względem sztuki, iuż dzieł i wynalazków jego, któremi nawet i za granicą się wślawił. Wiadomości te, z samego przedmiotu ciekawe, mogą być dla nas tem więcej interesujące, gdy P. Bożek jest Polakiem. Mam sobie niezłako za obowiązek to, co mi o nim wiadome, ogłosić w iednym z pism naszych, obeznać z ziomkami tyle zaszczytu przynoszącego im ziomka, i złożyć hołd prawdziwey zasłudze. Radbym przynajmniej tymczasowie dać jakie wyobrażenie o mechanicznym jeniuszu tego artysty, i dla tego, pomniając jego maszyny, osobliwsze instrumenta, zegary z szczególnemi wynalazkami, napomknę o tych rękach i nogach, które on z osobliwszym do użytku mechanizmem przyprawia. Xięciu Ipsyntemu przyrobił rękę straconą w bitwie pod Kulmsem, tak sztucznie, iż jakby własną do wszystkiego mu służy. Gdy Jenerał Moreau pod Dreznem obiedwie nogi utracił, wymyślił dla niego mechaniczne; ale Moreau umarł, nim do Pragi przyjechał, a z wynalazku tego korzystał Rossyjski officer Danielański, którego podobny w owej bitwie los spotkał. Kunsztowności tego mechanizmu to najlepiej dowodzi, gdy nikt nie jest w stanie poznać, że ów officer własnych nog nie ma. Chodzi, sam dosiada konia i w pątyżym pędzi g łopie. W towarzystwie F. Bożka oglądałem maszyny w Instytucie technicznym, utrzymywanym, podobnie wielu innym zakładom, kosztem Stanów. Uczą tu arytmetyki, algebry, jeometrii, trygometryi, statyki i mechanicznej, hydrostatyki i hydraulicznej, budownictwa wiejskiego i wyższej architektury, technicznej chemii, prócz tego innych pojedynczych rzemiosł. Instytut ten jest prawdziwym twórcą, i że tak powiem żywi.

ciemlem przemysłu narodowego i sztuki, i nie tylko stolica, ale całe Czechy wiele mu są winne.“

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
białych, bez trzech Kuponów.

Przed iący żądają zł: 83 gr: 15

Kupujący ofiarują — 83 — —

Istotnie przedano — 83 — 15

W Warszawie dnia 2go Czerwca 1828 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 14 do 15 i pół. —
Pszonicy od 20 do 24. — Jęczmienia od 14 do 15 i pół. — Owsa od 10 i pół do 11. i pół. —
Siana furę iednokonną od 16 do 24; parokonną od 30 do 35. — Słomy furę zwyczajną od 7 do 12.

Krasicki w swym Kalendarzu Obywatelskim twierdzi, że Mikołaj Kopernik (którego pomnikiem wkrótce szczyścić się będzie Polski stolica) umarł dnia 2go Czerwca (dziś temu lat 285). Zaś kronika Toruńska Zerneka twierdzi, że dnia 11go Czerwca. Taż Kronika o tym sławnym Rodaku tak pisze. “Mikołaj Kopernik urodził się w Toruniu, polskiem pod ówczas mieście, dnia 19go Lutego 1473 roku, z oycą Mikołajem Kopernikiem Krakowianina, obdarzonego prawem obywatelstwa w Toruniu 1462 roku, matki zaś z domu Wacelrodów, Łukasza Wacelroda Biskupa Warmińskiego siostry. Od roku 1492 do 1497 ciągle poświęcał się naukom w Akademii Krakowskiej, szczególniej matematyce pod Brudzewskim. Roku 1497 przeniósł się do Bononii, ztamtąd roku 1500 do Rzymu, gdzie katedrę matematyki posiadał. Po po-

wrocie do Polski, roku 1504 w poczet Akademików Krakowskich został zapisany. Później za pośrednictwem wujka swego, Biskupa Warmińskiego kanonik w Frauenburgu otrzymał. Osiadłszy w tem mieście, zaradził niedostatkowi wody przez kunsztowny, do dnia dzisiejszego sławny wodociąg; przez co stał się dobroczyńcą tamiecznych mieszkańców. Roku 1521 wysłany od Kapituły na zjazd prowincjonalny do Grudziądza, gdzie radzono o urządzeniu rzeczy menniczej, podł stanom gruntownie przez siebie wypracowaną w tej mierze rozprawę. Umarł w tej właśnie chwili, gdy nieśmiertelne dzieło jego o układzie świata wychodziło z druku.”

Chodowanie Merynosów w Polsce.

Od miesiąca Lutego aż do dnia dzisiejszego znajdowałem się na przemiany w Krakowie lub Kaliskiem Woiewództwie dla rozgatunkowania tamtejszych stad owiec; nigdy mię czynność mego powołania więcej nie zabawiła, i ten obowiązek takiej nie uprawił przyjemności, iak tutaj właśnie; gdzie i uregulowane postęпки w polepszeniu owiec znalazłem, i tą gościnnością, która wrodzona jest Polakom, wszędzie byłem przyięty. Nie mogę więc o tych okolicach zapomnieć, bez przypomnienia sobie ieszcze raz tej uprzejmości, której doznałem, i nie złożyć prawdziwego podziękowania, moim szanownym dobrodzieiom za tę pieczołowitość około dobra publicznego. Muszę więc uczynić następane spostrzeżenie, że ohotne przyjęcieystematu rozgatunkowania owiec, dla nadania stałych zasad chodowaniu Merynosów, tę zimową porę podwójnie i potrdynie mi uprzyjemniła. Niech mi więc będzie wolno to położyć do publicznej wiadomości i zwrócić uwagę na ten tak ważny przedmiot dla każdego kraju, a zapewne najważniejszy w

tych czasach dla Obywateli Królestwa Polskiego.

W sprawiedliwym więc przekonaniu naukowym i oddzielnie poświęconemu zamiłowaniu tego obiektu, chcę ja ocenić te stada, które gatunkowałem; ani więc parcjalność, ani przywiązanie do zysku, tem moim przekonaniem kierowały, bo iak dotąd, tak i na daley niech daleko odemnie będą te mające światła, lecz tylko czyste uczucia moiego przeznaczenia, iakże członka w rzędzie wielkiego społeczeństwa, co się mnie dotyczy według usilnego przyłożenia się oznaczyło moje postępowanie. Stado W. Franciszka Bergiera dziedzica dóbr Podlesia w Województwie Krakowskiem 5 mil od Częstochowy, było najpierwsze, które rozgatunkowałem; składało ono się z 700 Macior i 28 Tryków sprowadzonych w przeszłym roku z Petnie przy Desau i Barby przy Magdeburgu, z których JW. Wojciech Ostrowski dziedziec dóbr Maluszyna w Województwie Kaliskiem, 2 mile od miasta Koniecpela, i 2 mile od miasta Przedborza mieszkający, 200 macior z 6cią baranami; zaś W. Franciszek Kamiński zamieszkały w Sielniczce 50 macior z dwoma baranami otrzymali. Przy tem rozgatunkowaniu prawdziwie z radości rozpływałem się, proszę mi wybaczyć, iż tak wyrażam. Jest to pomimowolne wrażenie na moim umyśle, z widzenia takich piękności i wyboru, co istotnie w zadziwienie wprawia.

Co za szczęście i iak trafne widoki W. Bergier w kupnie tych exemplarzy połączył; prawda, że mu do tego iak on sam wyznał wiele dopomogło czytanie dzieł autorów rozmaitych, które zasady służyły mu za prawo, czego by zapewne sama prosta znajomość, przy wyborze najszlachetniejszych ras nie była sprawiła, a co wszystko bardziey u potwierdza wysoką naukę W. Bergiera w roz-

poznawaniu owiec i wełny, to, iż każdy autor naybieglejszy przy mniey, lub większey obszerności swego dzieła, dla trudniejszego się chodowaniem owiec, bez posiadania tey nauki i własnego przykładania się stałby się nieużyteczny. — Postępujemy daley:

W. Bergierowi po podziale, pozostało 446 sztuk Macior i 27 Tryków. Przy nayściślejszem wysortowaniu, okazało się Matek 3 Electissima, 25 super Electa, 98 Electa, 180 Ima, 104 IIda, 36 IIItia, Electa od 80 do 90 procentu, Isza do 80, IIga i IIItia do 70 równo cienkiej wełny wydadzą, z nayrzadszą ogólną równością, i nadzwyczaj piękną zarostłością wełny na wszystkich częściach ciała połączoną dyktownością, regularnym wzrostem wełny i składem kończyłości, tak, iż wszystkie rozszczone zalety, którychby tylko życzyć sobie można, w tak szlachetnych owcach nie spuszczaiąc z oka piękney budowy ciała, uspokojone są, i takowe za naypierwsze w Królestwie Polskiem uważane być muszą. Między Baranami znalazło się 5 super Electów, 4 Electi, 10 Imów 6 IIdów i 2 IIItie. Ostatnie dwa utrzymuje P. Bergier, iż w podróży odmienione zostały, co zapewne wydarzyć się mogło, to przecież wypadek ten żadnego wpływu na celność kupna nie ma, a jego biegłość w naukach i szczęście rozpleni chodowanie tych Merynosów. 5 super Electa Tryki mają w postaci swego ciała i wełny takie pierwszeństwa, że my iak tegoroczne nadzwyczaj piękne iagnięta tego dowodzą, naypiękniejsze nadzieie dla naszego chodowania Merynosów z pewnością mieć możemy, a gdy W. Bergier chodowaniu owiec tyle się oddaie, to też, i ja nie mogę moich nayszczerszych życzeń w tym przedmiocie zataić. — Postępujemy daley:

Maciory JW. Wojciecha Ostrowskiego

w Maluszynie, w którego dobrach wszystkie owce razgatunkowałem, są jeżeli nie co do klasy, to w tym samym stosunku najszlachetniejszych ras owiec, i tworzą u niego nadzwyczaj piękny chodowania szczep, do którego on jednego z ściu super Electa Tryków od W. Bergiera za 100 dukatów kupił, i ten z przyjaźni był odstąpiony: puszcza się tu do Electów Macior Tryki super Electi, a do IIów i IIIów pryiny, ale także szlachetne stada jego w innych dobrach, względnie dalszego chodowania Saskiej rasy zasługują na zupełne zadowolenie, wiele jednak spóźnienia doznał osobliwie przez zakupienie 300 Macior, i kilkunastu baranów od JW. Hrabi Miroszewskiego z Zagórza, ażeby tym sposobem z czystej krwi przędzy przyprowadzić cienkość wełny; lecz krzyżowanie takie nie odpowiedziało zamiarom, a bez względu na poniesione wielkie koszty, te owce i barany zostały wyprzedane, i przez zakupienie kilkudziesięciu sztuk Macior, i 30 baranów ze stada JW. Alojzego Biernackiego dziedzica dóbr Sulisławic, o pół mile od Kalisza, któremu stadu przyznać należy prawdziwą oryginalność czystej rasy Saskiej, a stąd też teraz w całym stadzie JW. Wojciecha Ostrowskiego wyższe własności wełny jako to: cienkość, równość, i regularność zaczynają być upowszechnione. Gdy zaś ani chęć zysku, ani próżność, lecz tylko dobro pospolite w chodowaniu szlachetnej Saskiej rasy są u niego jedynym zamiarem, to też i tutaj najpiękniejszych skutków spodziewać się należy.

Jego barany do sprzedania w dobrach Maluszynie mogą być polecieć, które to z rejestrowej prawdziwej klasy za cenę słuszną nabyte być mogą.

Również od JW. Hrabi Miroszewskiego z Zagórza byłem wezwany jego stado prze-

rzeć i moje zdanie o tem udzielić. W osobie JW. Hrabi Miroszewskiego znalazłem nieugiętego męża i zupełnie oddanego obywateli chodowania szlachetnych owiec, lecz zasady w nabyciu tych fałszywe, a środki do dopięcia tego pełne wad, więc też ieszoze wiele do życzenia pozostaie. Osobliwie zaś w stanowieniu macior niedobrze sobie postępowano, przez co też wyższe przymioty wełny także skromnie tylko w stadzie się okazują. Dla tak pięknie, już od dawnych lat z wielką starannością, i kosztami rozpoczętego dzieła, życzeniem jest iak największem, aby więcej stałości było o utrzymanie czystej rasy. Nie chcę więc i nie powinienem tego zataić, której otwartości właściciel za złe poczytać mi nie może, iż tak iak się dziś własności tego stada okazują, barany nie są w stanie w trzy lata po sobie idące, swojej własności na potomstwo udzielić, które w wzrastających potomkach już w drugim roku całkiem upadają; przyczyna tego, że w tem stadzie nie dbano dotąd na wpływ czystej krwi, lecz starano się tylko o skład kończystości i cienkości wełny, dla zapobieżenia tym sposobem degeneracyi, dopóki ta własność przy stałej szlachetności nie byłaby się ukształciła. Właściciel tego stada z rasy oryginalnej Petrego przeszedł na krąg drugiej rasy oryginalnej Lichnowskiego, niedosyć więc utwierdzone własności wełny okazują wsteczność na jego iagniętach. Jeżeli więc właściciel rozpocznie zmianę krwi systematycznie przez oryginalne Lichnowskiego barany, nie przez swoje własne, wtenczas dopiero prawdziwe korzyści otrzyma. Posiada on 2 wyborowe barany od Lichnowskiego, przez które w kilku latach taka oryginalność się okaże, których nam dziś żaden chodownik owiec nie wystawia, to jest, Lichnowskiego wyższe uszlachetnienie, prze-

Petręgo w przewróconym rozkładzie, a przyszedłszy do tej oryginalności musi się starać o dalsze postęпки, przy dokonaniu tego dzieła, potem te owce według zajęty, cenić będziemy, już teraz nawet, pojedyncze exemplarze zaczynaia wysokie przymioty okazywać, iak prędko zaś w stadzie powszechnym się staną, wtenczas dopiero to stado do chodowania zaleciemy.

Stado W. Piotrowskiego w Dąbrownie dwie mile od miasta Koniecpola leżące, które rozgatunkowałem, należy do cienkich, z tego połowa jest Lów i zasługuje na uwagę.

Wiele jeszcze stad rozgatunkowałem, które się zaś do użytku nie okazały, te późnziej w osobnym katalogu zamieszczę. Te tak urządziłem, iż Electa I, II i III do chodowania są przeznaczone. Naturalnie stan owczarni musiał się przez to bardzo zmniejszyć, ponieważ naszym stadom w ogólności, na typ odznaczającym się charakterze zbywa, ale ta była najpierwsza, i najpewniejsza droga, która nas doprowadzi do tego, nad czego skutecznieniem obce kraie w cichej myśli już drżą. Tylko cienkość i charakter wełny zapewni dochód owczarniom na wszelkie stosunki czasu, gdy przeciwnie masa wełny z niedostatecznymi wyższymi przedmiotami bez odbytu zostanie i upaść musi. Wzwanie, które w Powszechny Niemieckiej Gazecie do Niemieckich chodowników Merynosów uczynione zostało, a którego nam Gazeta Polska pod Nrem 86 r. b. wyiątku udzieliła, gdzie zarzuty są czynione, że z wielką własną szkodą cienkość wełny zaniedbną, i tę na masę wełny obrócili, co jest istotną prawdą, również nas się to dotyczy. Czytamy to zawiadomienie z uwagą, a potrzebujemy w jego duchu, to twórciwe praczucie względem stosunków Towarzystw dzisiejszych handlowych, które

zastrudnia podnoszące się chodowanie owiec w Polsce, znajdziemy tam to wszystko, iż to ce było powiedziane względem uszlachetnienia ras przedsięwzięte, do tego tylko zamierzają, aby niepewne wrażenie na Polskich chodowników owiec rozszerzyć. Mowią oni nakoniec, iż Polska do tego wysokiego celu dojdzie, ale długo to potrwa jeszcze i bardzo długo, a prorokują nam, że się wprzód pod ciężarem naszej średniej wełny, zadusić musimy, a nie doszedłszy do wyższych doskonałości nie tak prędko odrodzić się możemy, a co większa, zasađnią to mniemanie na słabym wywozie naszej wełny za granice, a to wszystko dla wzriecenia trwożliwości pomiędzy Polskimi chodownikami owiec, lecz bardzo w tem się mylą, jeżeli sądzą, że to nastąpi. Chodowanie ras szlachetnych owiec z najcieńszą wełną, stało się punktem honoru, przeciwko któremu naród Polski nigdy nie uchybił, którego i teraz święcie dohowuie, i jest aż nadto widoczną rzeczą, że korzyść na stronie Polski jest, bo z pewnością utrzymać możemy, że Szląskie chodowanie owiec przez wiele okoliczności, których tu rozbiór byłby nie mieyscowy, osłabionem zostało, i gdyby mieli odstąpić od produktowania tak znacznej ilości wełny, to reszta pozostała, nie zastąpiłaby tego braku; ażeby zaś tę stratę wynagrodzić najmniej do tego potrzeba lat 7, a przez ten czas pewnie, i Królestwo Polskie wielki ważny postęp na przód uczyni. Rzućmy tylko okiem na historię narodów, na dawne czasy, tak tylko dwa punkta w nich spostrzeżemy, podnoszący się i upadający. Jeżeli jeden naród do najwyższego stopnia doszedł, to musi upadać, aby drugiemu mieysca ustąpił, i ten zakres obrotu, okazał się dziś dla Polskiego chodowania Merynosów, w którym dla tego kraju prawdzi-

wie kopalnie złota otworzyły się; niech tylko każdy od tego zacznie, aby swoje stado na pewnych zasadach urządził, chociażby nawet pozostała liczba owiec zdawała się dla niego za małą, to przez mądre rady i przyzwolite użycie podanych środków, to dobre rozszerzy się prędko, ponieważ on potrzebę baranów, z takich tylko stad zaopatrywać będzie, które do rozplamienia czystej rasy Merynosów Saskich, z czystej krwi pochodzące, za zdatne uznane będą; wtenczas Polska wełna dojdzie prędko do tego stałego punktu, a wtenczas i liczni kupcy znajdują się, którzy oddadzą słuszną dobroci, i doskonałości tego przedmiotu.

W Częstochowie dnia 10 Kwietnia 1828.

Fridrich Barthele,

Królewsko-Polski owiec i wełny Sortownik.

Z Petersburga d. 8 Maia D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

Przez Naywyższy Ukaz do Rady Państwa pod dniem 24 Kwietnia, Senatorowi, Radcy Tajnemu Engelowi, nayłaskawiej rozkazano zasiadać w Radzie Państwa, i do późniejszego wyznaczenia Prezesa Komisyyi prośb, obowiązki jego sprawować.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu: dnia 24 Kwietnia, w nagrodę prac szczególnych i gorliwości ku służbie, okazanej przez Członków byłey Kommissyyi do odkrycia i przecięcia tajemnego handlu złotem, Radcy Stanu; Sozonowicz i Pasenko, nayłaskawiej wyniesieni na Rzewistych Radców Stanu.

Hrabia Polier, były Kapitan woysk Francuzkich, przyjęty do służby Rossyyskiej w stopniu Assessora Kollegialnego, przeznaczony został do osobnych poruczeń przy Ministrze skarbu.

Zostający w Ministerystwie spraw cudzoziemskich, Radca honorowy Chomiaków, przeznaczony do polityczney korespondencyi przy Jenerale piechoty Hrabi Paszkiewiczzu Erywańskim, w nagrodę odznaczającej się gorliwości ku służbie i pracy, nayłaskawiej mianowany Assessorem Kollegialnym.

Przez naywyższy Ukaz do Departamentu udziałów, dnia 16 Kwietnia wydany, wypłacaną od Departamentu udziałów Jenerałowi piechoty Hrabiemu Lamsdorfowi, pensyją po 10,000 rubli na rok, rozkazano, od dnia iego śmierci wypłacać wdowie po nim do iey śmierci.

Przez naywyższe Ukazy do Kapituły Rossyyskich orderów nayłaskawiej mianowani Kawalerami:

Dnia 21 Kwietnia. Znaydujący się przy majątności Strelney i w dobrach J. C. Mości Cesarzewicza Jmci, Doktor nadworny Aleksander Awenarius, orderu S. Włodzimierza 4tey klasy; 9tey klasy Bielewski orderu S. Anny 3ciey klasy; Radca honorowy Jenikolopow, Translator przy dowodczy Korpusu oddzielnego Kaukaskiego, który w czasie bitwy z Persami dnia 5go Lipca 1827 r. i w czasie szturmie twierdzy Abbas-Abadu pod mocnym ogniem nieprzyacielskim, nie przestawał trudnić się czynnościami swego obowiązku, orderu Sgo Włodzimierza 4tey klasy.

Dnia 23 Kwietnia. Znaydujący się przy Departamencie Narodowego oświecenia do osobnych poleceń, Radca honorowy Dubiecki, w nagrodę odznaczającej się gorliwości i pracy, orderu S. Anny 2giey klasy.

W Naywyższym Ukazie J. C. Mości do Kommissyyi prośb dnia 22 Kwietnia, wyrażono: — "Z okoliczności oddalenia się Naszego ze stolicy, Rozkazyjemy Kommissyyi

próśb dla nieprzerwanego odbywania działań, trzymać się Ukazu Naszego, danego iey w dniu 14 Lipca 1826 r. ,

Przez Naywyższy Ukaz do Kantoru Dworu pod dniem 25 Kwietnia, Xiążę Bazyli Reppin, nayłaskawiey mianowany Kamerjunkerem Dworu J. C. Mości.

Ukazem Naywyższym, obawiönym Rządzącemu Senatowi, przez Sprawującego Ministerium sprawiedliwości, dnia 27 Kwietnia, pomocnik Bibliotekarza Cesarskiej publiczney Biblioteki, Assessor Kollegialny Łobanow, naymilszicy mianowany Radcą Dworu, a dnia 28 Radcą Rządu Cesarskiej Akademii nauk Smey klasy Bekman, podniesiony na Radcę Dworu.

Donoszą z linii Kubańskiej, pod dniem 27 Marca D. K., że Basza o trzech buńczukach Hassau-Czczan-Oglu, który dowodził w Anapa, popłynął do Stambułu z dowódcą drugiego stopnia Abdallą Baszą. Zastąpił iego miejsce były Deribey Trebizondu Czatir-Oglu-Osman. Starzec ten, ze swey waleczności znany, niegdys w Anapa. Kilku inżynierów, mających naprawiać warownie tej twierdzy, przybyło tam niedawno z Stambułu.

Z Poznania d. 29 Maia.

Dziś w tutejszym metropolitalnym Kościele odbył się uroczysty obiór Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Poznańskiego przez obie zebrane Metropolitalne Kapituły, przyczem JO. Xiążę Antoni Radziwiłł, Namiestnik Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, sprawował urząd Pełnomocnika Królewskiego. Wybor padł na dotychczasowego Preboszcza Kapituły Gnieźnieńskiej i Archidjakona Poznańskiego, X. Wolickiego, co licznie zebrana publiczność z radością powitała.

Z Paryża d. 29 Maia.

Król powrócił wczoray z Compiègne, dziś przydywał w radzie Ministrów, a poiutrze z całym Dworem uda się do St. Cloud.

Mianowani w roku zeszłym Kawalerowie orderu S. Ducha, którzy dziś na odbytey, iako w pierwsze święto Zesłania Ducha S. kapitule tego orderu zasiedli, są: Xiążęta St. Aignan, Clermont-Tonnere i Hoheplouhe, Margrabiowie Bibraye i Caraman, Hrabowie Molitor, Corbiere, Curial, Peyrounet, Guttleminot, Menard, Missiesi i la Ferronays, Baron la Rochefoucauld i Biskup Hermopolis. Liczba kawalerów tego orderu wynosi teraz 42.

Pod St. Omer będzie i tego lata założony obóz, ale czas nie jest jeszcze oznaczony.

Nauczyciel turniejów w Paryżu P. Amoros, powołany został do zamku St. Cloud, dla obrania naydogodniejszego miejsca na gimnastyczne ćwiczenia Xięcia Bordeaux.

Listy z Gibraltiru pod dniem 10 Maia potwierdzią wiadomość o zawartym pokoju między Buenos-Áyres i Brazylią. Angielska fregata Blond i okręt Azylia przybyły tam w 9 dniach z Plimut, a natatrz odplynęły. Fregata Blond wyładowana jest procham. Mówią, iż 10,000 jazdy Maurycyjskiej pokazało się przed Ceutą. Bramy miasta zamknięte zostały, lecz dotąd nie przysłało do potyczki. Wyprawiono zaraz gońca z tem doniesieniem do Madrytu.

Podług listu z Tunis pod dniem 1 Kwietnia Konsulowie Angielski i Francuzki żądali od Beja oświadczenia: iak myśli postąpić w przypadku wojny z Sułtanem? Na co odpowiedział, że pozostanie neutralnym.

Sześciu urodzonych w Hiszpanii Franciszkanów, których z Meksyku oddalono, przybył do Hawru i całego miasta ścigających na siebie oczy.

D O D A T E K

D O N^{ro} 47.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKÓWA DNIA 11 CZERWCA 1828 ROKU WE SRODĘ.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzin.	Barometr z redukt. na 0°	Therm: czyli topzim.	Higro metr.	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Czer: god: 7	cali: lin: 27 4, 436	stopni: 42. 3	stop: 87	Połud. Za. słaby	Pochmurno	Całą noc deszcz.
12	" 4, 761	+15. 0	75	" "	" "	Deszcz.
7. 3	" 4, 698	+12. 2	82	" "	" "	"
0	" 5, 049	+10. 3	88	Półn: Za. średni	" "	"
8. 12	27 6, 215	+10. 5	80	Zachodni sł by	Chmury	Deszcz.
3	" 6, 000	+13. 0	72	Połud. Za. średni	Pochmurno	
0	" 6, 122	+12. 8	78	" "	" "	
0	" 6, 298	+ 1. 5	80	" " słaby	" "	
9. 7	7 6, 420	+11. 1	81	Półn: Za. słaby	Pogoda z chmur:	J. Steczkowski, Z. A. O.
12	" 6, 710	+16. 8	59	Połud. Za. słaby	Pochmurno	
3	" 6, 497	+16. 3	56	" "	" "	
9	" 7, 051	+10. 2	80	" "	Pogoda z chmur:	

— Z Krakowa. —

SENAT RZĄDZĄCY &c.

Zpowodowany przedstawieniem Przełożonego Zgromadzenia i Szpitala Braci Miłosierdzia w Krakowie, donoszącym o niedostatku, w jakim także Szpital dla braku szarpi, opasek i t. p. znajduje się, wzywa Senat Szanowną Publiczność, aby w przyłożeniu się do niesienia ulgi cierpiącym Szpital rzeczony szarpig i bielnią starą w prze-

staniu iey na ręce Przełożonego tegoż Szpitala zasilać raczyła.

W Krakowie dnia 29 Maja 1838 roku.

WODZICKI.

Mietoszewski, Sekr: Jen: Sen.

Z Lizbony d. 10 Maja.

(Z prywatnego doniesienia.)

Od ostatniego meiego listu wszystko się zmieniło. Zbrojna maskowa processyia, która dnia 8 nastąpić miała, również jak inne

uroczystości towarzyszyć mające ogłoszeniu Królem Don Miguel zostały zabronione. Dnia 8 bowiem (jak głoszą) wszyscy zagraniczni Posłowie, wyjąwszy Nuncjusza Papieżkiego, ministrowi spraw zagranicznych, Vicehrabi Santarem, podali wspólnie podpisaną notę, w której wyraźnie w imieniu swoich Monarchów oświadczyli, że Don Miguel pod żadnym innym tytułem, jak tylko jako Rejent Don Pedra uznany nie będzie, i że od chwili przybrania przez niego tytułu Króla urzędowanie ich ustaje. Od 3ch dni przewidywany ten krok ciała dyplomatycznego, który odwlekał się tylko dla tego, iż czekano poki Poseł Francuzki, P. Durand de Mareuil, nie złoży wierzytelnego swego listu, aby mógł razem działać, był pióronowym ciosem dla Miguelistów, którzy sądzili, iż Don Miguel działa w porozumieniu z Mocarstwami. Wiadomość o tem rozeszła się zaraz po stolicy: wróciła spokojność i konstytucyoniści wieszowali sobie nawzajem szczęścia. Tegoż zaraz dnia odpisał Vicehrabia Santarem na to Posłom, wyrażając: „że nie sądził, aby postępowanie Don Miguela dać mogło powód do oświadczenia, które uczynili, a to tem mniej iż rzecz idzie tylko o zakłócenie pomiędzy rodziną, do którego obce narody nie mają przyczyny się mieszać, i t. d. „ W wieczór wydał jednak rząd rozkaz do rozpedzenia krzykałów. Szwadron jazdy rozpedził płażę palaszów tych, którzy zawsze oblegali ratusz, i skaliczeni przy tej okazji, krzyczeli głośno: „o! dziękowanie za to, cośmy uczynili. „ Teatr tego wieczora był prawie pusty.

Dnia 9 była spokojność zupełnie przywrócona: uważano, iż czerwone i niebieskie wstążki w dziurkach guzikowych zniknęły. W teatrze tego wieczora mniej jeszcze znajdowało się osób nielubiących rządzącego, i żaden

nie odezwał się krzykała. Lubo wszystkie listy z prowincy i Porto otwierano, i że tylko wydawano, w których nie znajdowało się nic ważnego, rozeszła się jednak wieść o powstaniu wielu miast, a mianowicie Porto za Don Pedro. W ostatniem mieście połączyły się pułki stojące w mieście i okolicach, i przeciągając przez miasto wykrzykiwały: że Don Pedro IV. jest jedynym Królem! Sprzeciwiali się temu wykrzykiwaniu piesi i konni policyjanie; lecz ubito pod nimi 30 koni, i przeszło 50 urzędników policyjnych zostało ranionych. Uwięzieni prawdziwi przyjaciele konstytucyi zostali uwolnieni, poczem żołnierze udali się do nowego przez Don Miguela mianowanego Kanclerza, którego, jak głoszą, zakuili. Nowy gubernator miasta uciekł ku Braga, lecz miał także zostać zabitym, i ustanowiono tymczasowego gubernatora. Cała prowincya Traz-os-Montes ogłosiła się za Don Pedro; duch woyska jest wszędzie jednakowy, i dodają nawet, iż pułki z okolic Porto udały się do Traz-os-Montes, z kąd poysdź chcą z tamecznem woyskiem do Lizbony. Onegdaj fregata Lealdade popłynęła do Porto, dla wspierania, jak się domyślają Miguelistów; lecz co tylko odpłynęła, udała się za nią fregata Angielska. — Dziś rano głoszą, że wszyscy nasi Ministrowie składają swoje urzędy; lecz niema pewności. Gazeta rządowa od dwóch dni nic prawie nowego nie zawiera, co jest pewnym znakiem kłopotu, w jakim się rząd znajduje. „

Z Czernowic d. 25 Maja.

N. Cesarz Jmóść Mikołaj po przybyciu dnia 21 b. m. do Ismailowa, udał się zaraz przez most pod Vadulni-Issak (gdzie jak wiadomo główna przeprawa Rossyan przez Prut nastąpiła) do obozu pod wsią Hadach-

Kapitan, o półtorej godziny drogi od Ibraiłow, dokąd J. Cesarzowiecowa M. Wielki Książę Michał przybył jeszcze dnia 17. Sądzone, iż Cesarz i Wielki Książę udadzą się ztamtąd do Maximeni i Oltenicy, dokąd rozciąga się prawe skrzydło wojska Rossyjskiego.

Do przeprawy za Dunaj czynione są w trzech miejscach przygotowania, to jest: między Ismailowem i Tamarowa, przy Galacz i przy Oltenicy, między Ruszczukiem i Silistryją. Oczekujemy tem pewnie ważnych zdarzeń, ponieważ upływa jedenastodniowy czas, który Baszy Ibraiłowa wyznaczony został do zasiągnięcia rozkazów, z Stambułu, który wymawiał się, iż dotąd nie ma żadnych rozkazów do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich.

Z Hermanstadtu d. 28 Maia.

Podług doniesień z mniejszej Wołoszczyzny wojska Rossyjskie weszły dnia 19 b. m. do Kraiowy.

N. Cesarz Mikołaj znajdował się jeszcze dnia 22 b. m. w głównej kwaterze Hadschi-Kapitan przed Ibraiłowem. W tej samej chwili, gdy Cesarz bez zatrzymania się w Ismailowie niespodziewanie do powyższej głównej kwatery Feldmarszałka Wittgensteina przybył, przyprowadzano tam 40 poymanych Turków, pomiędzy którymi znajdował się Silihdar Baszy Ibraiłowa; Cesarz kazał ich przed siebie przyprowadzić, rozmawiał z nimi uprzejmie przez tłumacza, kazał każdemu po 20 a dowódcy 100 Czer. Zł: doręczyć i odesłał ich do Ibraiłowa. — Bombardowanie tej twierdzy, której dowódca na wszystkie wezwania do poddania tej bez krwi rozlewu, odpowiedział, iż niemożę tego uczynić bez wyraźnego rozkazu Porty, nie zaczęło się jeszcze dnia 21 chociaż wszystkie do-

tego poczynione były przygotowania, czego ulewa w tym dniu z błyskawicą, do 22 trwająca, przyczyną być mogła. — Przeprawa za Dunaj jeszcze do dnia tego w żadnym punkcie nie nastąpiła.

Z Genewy d. 16 Maia.

P. Eynard wydał następujące pismo do przyjaciół Greków: "W tej chwili odebrałem wcale nowe i obszerne doniesienia od Prezydenta Grecyi. Te pisma datowane z Napoli di Romania 26 Kwietnia są zanadto obszerne, ażeby je w całości udzielić dobroczyńcom Grecyi, przestaję więc na wyinku z nich. — Prezydent jest kontent z ducha publicznego; wszystko ulepsza się w Grecyi; porządek coraz bardziej wzrasta i utwierdza się wpływ Prezydenta; znajduje się postępująco, miłość i szacunek, i pod jego oycowskim rządem wszystko się urządza: gronta są zasiane, szkoły założone, drogi naprawione, Prezydent każe nieszczęśliwym udzielać żywność, ale razem każe im nad różnymi zakładami pracować: o to jest prawdziwy sposób do ucywilizowania tego zgłodniałego ludu. Dotąd otrzymane wypadki są zadziwiające: znaczne narodowe grunta w Poros są za staraniem przedziwnego Stevensa uprawione i całkowicie ziemniakami i kukuruczą zasadzone. W okolicach Napoli znajdowały się niedawno jeszcze puste grunta; Prezydent kazał je części ludności osadzić, która zamieniła je na urodzajne pola. W Eginie stawiany jest obszerny zakład dla 2000 dzieci, w którym brać będą nauki wzajemnego uczenia; 200 chłopców zostało zupełnie nowe ubranych. Powyrywane przez Turków z korzeniami drzewa są na nowo sadzone i do samej Eginy przywieziono z Kandyi kilkanaście tysięcy drzew kasztanowych. Tamże zaczęto robić wielkie gościńce; też sama dzie-

fe się w Napolu, gdzie pozakładano także szkółki drzew. — Fabryka regularny korpus jest na nowo urządzony, i Pułkownik ten nie myśli wcale opuścić Grecyi, owszem prosił Prezydenta o sprawadzenie instrumentów dla zupełnego chóru muzyki. Prezydent zastępować dotąd musiał wszystkie te koszta z summ, które mu albo z dobroczynności Europejskiej przysłane były, albo do banku wpłynęły. Różne osoby zaliczyły około 50,000 piastrow Hiszpańskich. On sam dał pierwszy przykład składki do banku, a za nim poszli jego sekretarz i inni urzędnicy. Zasiłki te były na pierwsze potrzeby wystarczającemi; ale wkrótce wyczerpanemi zostaną, i Prezydent pokłada całą nadzieję w wsparciu salackich Monarchów. Nieina wątpliwości, iż Grecya wyrwana z teraźniejszego niedostatku, wnet sobie sama wydołać potrafi, i zwrócić Mocarstwom zaliczone pieniądze na urządzenie kraju, w którym wszystko było zaprzuszone. Ogółem biorąc rzeczy, Grecya postępuje w urządzeniu swoim tak dalece, ile tylko okoliczności dozwalaia, a jeśli Opatrzność raczy dalej wspierać usiłowania Prezydenta, tedy nieszczęśliwy ten lud daleko prędzej stanie wrzędzie ucywilizowanych narodów, niżby się spodziewać można. Prezydent pragnie przybycia do Grecyi metodnych Szwaycarów, zdalnych do administracyi; ale powinni być, wyraża, oświeconemi, doświadczoney rzetelności i nieskażonych obyczajów. — Czuję potrzebę zakończyć moje pismo myślą religijną. Dziwić należy tajne drogi Opatrzności: że Grecya, stojąca od 6 lat nad brzegiem upadku, którą tylko od rzezi uratować chciano, dotąd istnieje i siła okoliczności i zdarzeń stale się uzupełnie niepodległym krajem. I komuż należy dziękować? Jedynie ślepicie, którą Bóg spuścił na iey nieprzyjaciół; obawa dobroczynnych Monarchów o przerwanie spokojności Europy nakłoniła ich do wdania się w rzecz; a tak Grecya uporowi Mahmuda i jego doradców winna będzie nieograniczoną swą wolność.

J. G. Eynard.

DONIESIENIE LOTERYJNE.

Kantor Loteryi Klassycznej Króla Polskiego w Krakowie.

Podpisana wdowa po ś. p. Franciszku Kałuzińskim, mężu swym, Obywatelu Miasta Krakowa, podaje do wiadomości, iż Kantor Loteryi Klassycznej Królestwa Polskiego iak dotąd w Domu przy Ulicy Grodzkiej pod Liczbą 32 eksystować będzie, nadmieniam zarazem, iż Ciągnięcie I. Klasy 34 Loteryi Klassycznej w dniu 4 Sierpnia r. b. rozpocznie się w Warszawie. Losów do teyż Loteryi w Kantorze iey nabydź można. Osoby zaś na Prowincyi zamieszkałe, a zaufaniem swem Kantor iey zaszczydzić chcące, raczą swe zlecenia franko przesyłać, a natchmiasz żądanie ich uzupełnione zostanie.

W Krakowie dnia 27 Maja 1828 roku.
Anna Katuszewska.

Dnia 9 i 10 Czerwca 1828 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	18 —	17 —	15 —	14 —
— Żyta	17 —	16 —	15 —	14 15
— Jęczmienia	16 —	15 —	14 —	—
— Grochu	22 —	20 —	—	—
— Owsa	9 —	8 —	—	—
— Jagiel	34 —	27 —	24 —	—
— Rzepaku	—	—	—	—

LOERYIA KRAJOWA.

W 298 Ciągnięciu dnia 14 Czerwca 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numery następujące:

1. 42. 87. 32. 54.

Przyszłe 299 Ciągnięcie dnia 18go Czerwca 1828 r. przypada.

DONIESIENIE.

Propinacyja w Dobrach Beysce i Kołaczkowice, w Woiewództwie Krakowskiem położonych, razem lub w każdym Kluczu osobno, jest do wydzierżawienia na rok jeden, lub lat trzy od dnia 1go Lipca r. b. W tychże Dobrach są: dwa Młyny, dwa Browary piwne i dwie Gorzelnie do wydzierżawienia; życzący sobie wejść o te Dzierżawy w układ, ze chęć się udać do Beysce do Rządcy Dóbr tych.